1.11.72 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 248/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2291/72

af 31. oktober 1972

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for behandling af visse tekstilvarer i passiv forædlingstrafik inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har den 1. august 1969 indgået et arrangement med Schweiz vedrørende forædlingstrafik inden for tekstiksektoren; i henhold til dette arrangement har Fællesskabet forpligtet sig til hvert år den 1. september at åbne et årligt toldfrit fællesskabstoldkontingent på et samlet beløb af 1 870 000 regningsenheder merværdi for varer, der er opnået ved forædlingsbehandling; dette kontingent fordeler sig således:

a) 1 650 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif,

b) 143 000 regningsenheder til snoning, tvinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif,

c) 77 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

for imidlertid at bringe fordelingen af det totale kontingentbeløb mellem de tre bearbejdningskategorier, der er nævnt ovenfor, bedre i overensstemmelse med det virkelige handelsforløb i referenceåret er det ved fælles overenskomst blevet besluttet at overføre 150 000 regningsenheder fra beløbet på 1 650 000 regningsenheder, der var bestemt til forædlingsbehandling af vævede stoffer under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif, til beløbet på 77 000 regningsenheder, som er forbeholdt forædlingsbehandling af varer, der henhører under visse positioner i den fælles toldtarif mellem pos. 58.04 og pos. 60.01; det pågældende fællesskabstoldkontingent bør åbnes i sin ændrede form for perioden fra 1. september 1972 til 31. august 1973 ifølge de nærmere bestemmelser, der er fastsat ved ovennævnte arrangement;

der bør for alle, der er interesserede i denne trafik inden for Fællesskabet, navnlig garanteres en stadig og lige adgang til det nævnte kontingent, samt vedvarende anvendelse af den ved kontingentet fastsatte sats på alle genindførsler i alle medlemsstater af varer, der har undergået en af de nævnte behandlinger, indtil kontingentet er opbrugt; ved et system, hvor fællesskabstoldkontingentet anvendes, på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne, synes det muligt at respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de principper, som er angivet ovenfor; det forekommer derfor hensigtsmæssigt at foretage denne fordeling under hensyntagen til den trafik, der har fundet sted inden for rammerne af tidligere bilaterale aftaler, med forbehold af de muligheder, der skal åbnes for medlemsstater, som indtil nu ikke har benyttet sig af denne form for trafik; for at sikre det pågældende kontingents fællesskabskarakter bør der forudses dækning af behov, som eventuelt måtte opstå i disse medlemsstater; det system, der er beskrevet i artikel 3, gør det som en undtagelse muligt at tage hensyn til dette forhold, for så vidt der ikke har været tildelt nogen oprindelig kvota;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i den pågældende trafik i de forskellige medlemsstater bør kontingentbeløbet på 1 870 000 regningsenheder opdeles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden udgør en reserve, bestemt til senere at dække medlemsstaternes behov, når deres oprindelige kvota er opbrugt, samt de eventuelle behov, der måtte opstå i visse medlemsstater

med hensyn til forædlingsbehandlinger, for hvilke der ikke har været tildelt nogen oprindelig kvota; for at give de interesserede i hver enkelt medlemsstat en vis sikkerhed, er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del at fællesskabstoldkontingentet på et relativt højt niveau svarende til ca. 90% af kontingentbeløbet; den procentdel, reserven udgør, (ca. 10%), må anvendes på hver behandlingskategori i henhold til det omhandlede arrangement;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og at undgå afbrydelser skal enhver medlemsstat, der næsten helt har opbrugt en af sine oprindelige kvoter, trække en supplerende kvote på den tilsvarende reserve; hver medlemsstat må foretage denne trækning, når de enkelte supplerende kvoter er næsten helt opbrugt, og så ofte som de enkelte reserver tillader det; de oprindelige og supplerende kvoter skal gælde til udløbet af kontingentperioden; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; Kommissionen skal navnlig kunne følge den til enhver tid resterende kontingentmængde og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato inden for kontingentperioden i en medlemsstat findes en betydelig restmængde på en af de oprindelige kvoter, skal denne medlemsstat overføre en betragtelig procentdel af denne restmængde til den tilsvarende reserve for at undgå den situation, at en del af fællesskabstoldkontingentet ikke opbruges i en medlemsstat, når det kunne anvendes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i den økonomiske union Benelux og repræsenteret af denne ved fordelingen af det omhandlede toldkontingent, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, der er tildelt denne økonomiske union, foretages af en af dens medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. september 1972 til 31. august 1973 suspenderes toldsatserne i den fælles toldtarif inden for rammerne af den tilladte forædlingstrafik indtil et årligt fællesskabstoldkontingent på 1 870 000 regningsenheder merværdi for varer, der er opnået ved de former for forædlingsbehandling, der er forudset i arrangementet med Schweiz om forædlingstrafik inden for tekstilsektoren; dette kontingent fordeler sig således:

a) 1 500 000 regningsenheder for forædlingsbehandling at vævet stof henhørende under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif;

b) 143 000 regningsenheder for snoning, tvinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif;

c) 227 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under følgende positioner i den fælles toldtarif;

58.04 Vævede fløjls-, plys- og chenillestoffer (bortset fra varer henhørende under pos. 55.08 og 58.05);

58.05 Vævede bånd (bortset fra varer henhørende under pos. 58.06) og bånd bestående af sammenlimede parallelle garner og fibre;

58.07 Chenillegarn; overspundet garn (bortset fra garn henhørende under pos. 52.01 og overspundet garn af hestehår); agramaner, possement og lignende arbejder i løbende længder; kvaster, pomponer og lignende;

58.08 Tyl og knyttede netstoffer, umønstrede;

58.09 Tyl og knyttede netstoffer, mønstrede; hånd- eller maskinfremstillede blonder og kniplinger, i løbende længder, strimler eller motiver;

60.01 Trikotagestof, ikke elastisk eller gummeret.

2. Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved

a) »forædlingsbehandling«:

— efter stk. 1, litra a) og c): blegning, farvning, påtrykning, påsætning af kvaste, imprægnering, oppretering og andre bearbejdninger, der ændrer varens udseende eller kvalitet uden at ændre arten deraf,

— efter stk. 1, litra b): snoning, tvinding, kabelslåning og strukturering, også i forbindelse med spoling, farvning og andre bearbejdninger, der ændrer varens udseende, kvalitet eller oplægning uden at ændre arten deraf;

b) »merværdi«: forskellen mellem toldværdien ved genindførsel som angivet i forordning (EØF) nr. 803/68 [1]) og den toldværdi, der ville blive fastsat på tidspunktet for genindførslen, såfremt varerne blev indført i den tilstand, hvori de befandt sig ved udførslen.

Artikel 2

1. Af dette fællesskabskontingent fordeles en første del på 1 700 000 regningsenheder mellem medlemsstaterne; kvoterne, som med forbehold af artikel 6 gælder fra 1. september 1972 til 31. august 1973, beløber sig for hver medlemsstat til følgende størrelser:

a) Tyskland:
1 070 000 regningsenheder, der fordeler sig således:
— 900 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif,
— 120 000 regningsenheder til snoning, tvinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif,
— 50 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

b) Frankrig:
— 430 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif,
— 150 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

c) Italien:
— 20 000 regningsenheder, deraf halvdelen til snoning, tvinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner under kapitlerne 50-57 i den fælles toldtarif, og halvdelen til forædlingsbehandling af vævede stoffer under kapitlerne 50-57 eller af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

d) Benelux:
— 30 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af garner og vævede stoffer under kapitlerne 50-57 eller af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif.

2. Fællesskabstoldkontingentets anden del på 170 000 regningsenheder udgør fællesskabsreserven, der opdeles med henholdsvis 150 000, 13 000 og 7 000 regningsenheder på de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), nævnte forædlingsbehandlinger.

Artikel 3

Dersom der i Frankrig opstår behov med hensyn til de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte forædlingsbehandlinger, udtager denne medlemsstat en passende kvota af reserven, for så vidt denne reserves størrelse tillader det.

Denne medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at meddele de interesserede denne mulighed.

Artikel 4

Udnytter en medlemsstat 90% eller derover af en af sine oprindelige kvoter som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller, ved anvendelse af artikel 6, samme kvota fratrukket den del, der er overført til den tilsvarende reserve —, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10% af sin oprindelige kvota, for så vidt den tilsvarende reserves størrelse tillader det.

2. Dersom der af den anden kvota, som en medlemsstat har trukket efter at have opbrugt en af sine oprindelige kvoter, er udnyttet 90% eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en tredje kvota på 5% af sin oprindelige kvota, for så vidt den tilsvarende reserves størrelse tillader det.

3. Dersom der af den tredje kvota, som en medlemsstat har trukket efter at have opbrugt en af sine kvoter nr. to, er udnyttet 90% eller derover, trækker denne medlemsstat i henhold til bestemmelserne i stk. 2 en fjerde kvota på samme størrelse som den tredje. Denne fremgangsmåde anvendes på tilsvarende måde, indtil hver reserve er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hver medlemsstat trække kvoter, der er lavere end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse muligvis ikke vil blive opbrugt. Den meddeler Kommissionen de grunde, der har foranlediget den til at anvende dette stykke.

[1])EFT nr. L 148 af 28.7.1968, s.1

Artikel 5

Hver enkelt supplerende kvote, der trækkes i medfør af artikel 4, er gyldig indtil 31. august 1973.

Artikel 6

Såfremt en medlemsstat den 15. maj 1973 ikke har opbrugt en af sine oprindelige kvoter, som fastsat i artikel 2, stk. 1, eller som resultat af anvendelse af artikel 3, overfører den senest den 10. juni 1973 den ikke udnyttede del af denne kvota, der overstiger 40% af den oprindelige kvota til den tilsvarende reserve. Den kan overføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne muligvis ikke vil blive opbrugt.

Medlemsstaterne giver senest den 10. juni 1973 Kommissionen meddelelse om de samlede genindførsler af de omhandlede varer, der er gennemført til og med den 15. maj 1973 og afskrevet på fællesskabskontingentet, samt i givet fald om den del af hver af deres oprindelige kvoter, som de overfører til den tilsvarende reserve.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over størrelserne af de kvoter, medlemsstaterne har åbnet i overensstemmelse med artiklerne 2, 3 og 4, og underretter, så snart den modtager meddelelse desangående, hver enkelt medlemsstat om den på det pågældende tidspunkt resterende reservemængde.

Den underretter senest den 15. juni 1973 medlemsstaterne om størrelsen af hver reserve, efter at overførsler er foretaget i medfør af artikel 6.

Den drager omsorg for, at den trækning, hvorved en af reserverne opbruges, begrænses til den resterende mængde, og opgiver med henblik herpå restbeløbet til den medlemsstat, som foretager denne sidste trækning.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne forvalter deres kvoter ved fordeling forud.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige forholdsregler for, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i medfør af artikel 4, muliggør løbende afskrivninger på deres samlede del af fællesskabstoldkontingentet.

3. Medlemsstaterne garanterer alle inden for deres område etablerede, som er interesseret i denne forædlingstrafik, fri adgang til de kvoter, der tildeles medlemsstaterne.

4. Den til enhver tid værende størrelse af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af den merværdi ved genindførsel af de omhandlede varer, der toldanmeldes til afsætning til forbrug.

Artikel 9

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om genindførsler af de omhandlede varer, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen med henblik på, at bestemmelserne i ovenstående artikler overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1972.

På Rådets vegne

P. LARDINOIS

Formand